



8-M: DIA DE LA DONA

La Taula del Tercer Sector demana al nou Govern que reforci les polítiques d'igualtat de gènere per reduir la pobresa i les desigualtats en les dones

- Reclama que s'incorpori la perspectiva de gènere en el disseny, execució i avaluació de les polítiques socials per garantir la igualtat efectiva entre dones i homes.
- En els últims anys, la feminització de la pobresa ha anat creixent i, amb la pandèmia, aquest fenomen s'ha agreujat. Les dones són les més afectades.
- La taxa de risc de pobresa en les dones és del 20% i la de les llars monoparentals, un 80% encapçalades per dones, és de gairebé el 50%.
- Hi ha una relació directa entre pobresa i dona. Tenen més risc de patir una situació d'empobriment pel fet de ser dones.
- La bretxa de gènere s'evidencia sobretot en el treball: feines precàries, sous més baixos i a temps parcial, com a conseqüència, els ingressos són més baixos. Aquests factors empobreixen les dones.

Barcelona, 5 de març de 2021.- La Taula del Tercer Sector, que aglutina 34 federacions i grans organitzacions que agrupen més de 3.000 entitats socials catalanes, reclama al nou Govern que reforci les polítiques d'igualtat de gènere per reduir la pobresa i les desigualtats que pateixen les dones, sobretot en aquest context de crisi socioeconòmica derivada de la Covid-19 en el qual les dones són les més afectades. La pandèmia està agreujant la pobresa en les dones, un fenomen que en els últims anys ha anat creixent.

La Taula avisa de la relació directa entre pobresa i dona: estan més exposades i tenen més risc de patir una situació d'empobriment pel fet de



Nota de premsa

ser dones. I aquest risc encara augmenta més si es té una **discapacitat**, un **problema de salut mental**, és d'**origen migrat** o pertany al col·lectiu del **poble gitano** o **LGBTIQ+**. D'aquí, la importància que les **polítiques socials incorporin la perspectiva de gènere en el disseny, execució i avaluació per garantir la igualtat efectiva** entre dones i homes, combatre les desigualtats de gènere sobretot en el treball i la vida social i per prevenir i lluitar contra la violència masclista, una demanda reiterada de la Taula des de fa anys.

Pobresa, prestacions i serveis socials

La **taxa de risc de pobresa femenina és del 20%** enfront del 18% dels homes (*Enquesta de condicions de vida*. IDESCAT, 2020) i és un dels col·lectius més colpejats per la pobresa. En termes generals, des de 2008 i fins ara, la pobresa en les dones no ha parat de pujar (el 2008 era d'un 14%). En el cas de les llars monoparentals, gairebé la meitat (47%) estan en situació de pobresa i dupliquen el risc en comparació amb les altres llars (*Enquesta de condicions de vida*. IDESCAT, 2020). D'altra banda, un col·lectiu especialment vulnerable és el de les dones sense llar. Les dones que viuen al carrer són tres anys més grans que els homes (dones 43,9 anys de mitjana vs. 40,5 dels homes) i la seva edat mitjana ha augmentat gairebé 5 anys des de 2016. A més, pràcticament la meitat (48%) han sofert alguna agressió des que són al carrer enfront del 39% dels homes. (Informe 'Viure al carrer'. Arrels Fundació, 2020).

La bretxa de gènere també es mostra en les **prestacions** perquè estan directament relacionades amb el treball, un exemple són les pensions de jubilació. Els homes cobren uns 1.426€/mes de mitjana en contraposició de les dones que és d'uns 866€/mes, 560€ de diferència (anàlisi pròpia a partir de dades d'IDESCAT, 2019). S'evidencia que les dones pensionistes actuals en la majoria de casos, per qüestions socioculturals vinculades amb el gènere, han treballat menys que els homes i en feines més mal retribuïdes i, això, es tradueix en pensions més baixes.

En relació amb els **serveis socials**, les dones hi recorren més. L'any passat, i en pandèmia, els serveis socials de l'Ajuntament de Barcelona han atès 34.385 persones, de les quals un 70% han estat dones (Dada de l'Ajuntament de Barcelona, 2021).



Mercat laboral

Un altre dels àmbits que reflecteix la discriminació que pateixen les dones és el treball. Tenen sous més baixos (bretxa salarial), contractes més precaris, a temps parcial per poder compaginar la vida laboral i familiar i, en conseqüència, compten amb uns ingressos més baixos. Tots aquests factors comporten un **empobriment de les dones**.

La Covid-19 ha empitjorat la situació laboral de les dones. L'any 2020 va tancar amb una **taxa d'atur** a Catalunya (537.900 persones) del 13,9% (dones, 15% i homes, 12,9%), una **taxa d'ocupació** del 67% (63% dones i 70% homes) i amb una població ocupada de 3.340.600 persones (1.579.300 dones i 1.761.300 homes) (dades *Enquesta de Població Activa*, 2020). En el cas de les dones amb discapacitat, aquestes pateixen una doble discriminació: per raó de gènere i per tenir una discapacitat. De les 21.468 persones demandants d'atur a Catalunya, un 54% són dones i un 46% són homes (Informe SEPE '*Mercado de Trabajo de las Personas con Discapacidad*', 2020).

La **contractació parcial és sobretot femenina** en la seva majoria. El 2020, el 21% de les dones disposava de contractes parcials enfront del 8% dels homes. Les principals causes són que les dones acostumen a assumir les tasques de cures d'infants, persones malaltes o gent gran.

Sobre la **bretxa salarial**, la diferència entre el que cobren les dones i els homes, és del 23%. S'ha tornat a escurçar, però continua existint-hi. El sou dels homes és de 28.640€ de mitjana anual i el de les dones de 22.289€, 6.350€ menys (dades del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Març 2021).

Pel que fa a la seva **presència** en el mercat laboral, les dones representen gairebé el 80% a la sanitat i als serveis socials (Informe '*Dones i treball*' de l'*Observatori del Treball i el Model productiu*' 2020) i, en el cas del tercer sector, representen el 75% de les 97.000 persones treballadores (dada de La Confederació del Tercer Sector).

Malgrat que les dones sobretot treballen en sectors essencials, aquestes s'han vist greument afectades per l'atur i els ERTO.



Nota de premsa

Treball domèstic i de cures

A l'àmbit domèstic i de les cures **hi ha moltes diferències entre homes i dones** perquè els estereotips de gènere estan més arrelats, a més la Covid-19 ha accentuat aquestes desigualtats. Les dones segueixen assumint-ne la responsabilitat i els homes adopten un paper secundari.

El 42% de les dones afirmen que ha augmentat el volum de **tasques domèstiques durant la pandèmia**, el 50% indiquen que continua sent el mateix i només el 5% que ha disminuït. En contraposició, el 60% dels homes no considera que el volum de tasques hagi canviat (Enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió sobre els usos del temps i el confinament a les llars catalanes, 2020).

Pel que fa a l'**atenció i cura de les persones**, el 30% de les dones assegura que el volum d'aquestes tasques ha crescut durant la Covid-19, respecte al 21% dels homes. A més, el 38% dels homes indica que no té cura d'altres persones enfront del 29% de les dones. En les **cures de criatures i/o persones dependents** s'observa la mateixa tendència. El 5% de les dones afirma que dedica moltes o totes les hores de les quals disposa, mentre que els homes representen el 0,5% dins aquesta mateixa categoria.

Violència masclista

La Covid-19, i el consegüent confinament, ha fet créixer la violència masclista. El 2020, la línia d'atenció contra la violència masclista 900 900 120 ha experimentat un fort augment i ha passat de les 183 trucades de mitjana setmanals d'abans de la pandèmia, a les 319, un increment del 75%. Aquesta xifra va pujar encara més a la desescalada amb unes 340 trucades de mitjana a la setmana (Informe Institut Català de les Dones, 2020). A més, el 92% de les trucades per motius de violència masclista es van produir en l'àmbit de la parella i el 4% en el familiar.

Per a més informació:

Laura Castro Renard

Comunicació i Premsa

comunicacio@tercersector.cat | 678 524 650